

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Wówczas jeden z nich, Kajfasz, który w owym roku był najwyższym kapłanem, rzekł do nich: «Wy nic nie rozumiecie i nie bierzecie tego pod uwagę, że lepiej jest dla was, gdy jeden człowiek umrze za lud, niż miałby zginąć cały naród». Tego jednak nie powiedział sam od siebie, ale jako najwyższy kapłan w owym roku wypowiedział proroctwo, że Jezus miał umrzeć za naród, a nie tylko za naród, ale także, by rozproszone dzieci Boże zgromadzić w jedno.

(J 11, 49-52)

Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół.

Kościół jest Mistycznym Ciałem Chrystusa, Kościół jest Oblubienicą Baranka, Kościół jest jedyną drogą do zbawienia.

Obyśmy szli tą drogą.

Stacja 1. JEZUS NA ŚMIERĆ OSĄDZONY

Jezus więc wyszedł na zewnątrz, w koronie cierniowej i płaszczu purpurowym. Piłat rzekł do nich: «Oto Człowiek». Gdy Go ujrzeni arcykapłani i słudzy, zawołali: «Ukrzyżuj! Ukrzyżuj!».

(J 19, 5-6a)

Jezus sądzony jest w Kościele, a przecież On nie sądzi nikogo, sam jest prawdą o swoim Kościele.

Obyśmy stali zawsze po stronie prawdy, a nie plotek, pomówień, oskarżeń.

Stacja 2. JEZUS KRZYŻEM OBCIĄŻONY

Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

(Mt 10, 38-39)

Jezus bierze krzyż i zaprasza swoich najbliższych, aby uczestniczyli z Nim w cierpieniu.

Obyśmy się nie wymawiali, nie usprawiedliwiali, nie uciekli od krzyża, którym Jezus dzieli się ze swoim Kościołem.

Stacja 3. JEZUS PIERWSZY RAZ UPADA

Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz. Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić.

(Dz 9, 5a-6)

Jezus upada, byśmy wiedzieli, jak wstawać, jak iść wśród niepewności i błędów.

Obyśmy się nie zniechęcali, gdy przyjdzie kolejny raz wstawać z upadków, nie tłumaczyli się, ale szli dalej z Jezusem, w Jego Kościele, a Kościół pomoże nam żyć dalej.

Stacja 4. JEZUS SPOTYKA SWĄ MATKĘ

Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.
(J 19, 26-27)

Maryja jest z Jezusem, kochając najwierniej. Kościół – nasza Matka jest z nami, kochając i troszcząc się o nasze zbawienie.
Obyśmy pozwolili Kościołowi troszczyć się o nasze życie i zbawienie, bo jemu zależy na nas.

Stacja 5. CYRENEJCZYK POMAGA NIEŚĆ KRZYŻ JEZUSOWI

Uzdrowiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy! Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie! Nie zdobywajcie złota ani srebra, ani miedzi do swych trzosów. Nie bierzcie na drogę torby ani dwóch sukien, ani sandałów, ani laski! Wart jest bowiem robotnik swej strawy.
(Mt 10, 8-10)

Przymuszony pomocnik wysłany przez Ojca, by Jezus wiedział, że mimo opuszczenia nie jest sam.
Obyśmy przyjmowali wszystko, co Bóg chce nam dać, jak zechce się nami w swoim Kościele.

Stacja 6. ŚW. WERONIKA OCIERA TWARZ JEZUSOWI

A Król im odpowie: «Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili».
(Mt 25, 40)

Małe, drobne gesty miłości, współczucie, zrozumienie, uśmiech przez łzy.
Kościół jest miejscem wyznawania miłości czynem i słowem – ludziom świętym i grzesznym, pięknym i brzydkim, młodym i starym, miłym i odpychającym.
Obyśmy nigdy tego nie zaniedbywali.

Stacja 7. JEZUS DRUGI RAZ UPADA

Wtedy wydadzą was na udrękę i będą was zabijać, i będziecie w nienawiści u wszystkich narodów, z powodu mego imienia. Wówczas wielu zachwieje się w wierze; będą się wzajemnie wydawać i jedni drugim nienawidzić. Powstanie wielu fałszywych proroków i wielu w błąd wprowadzą; a ponieważ wzmoże się nieprawość, oziębnie miłość wielu. Lecz kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony.
(Mt 24, 9-13)

Drugi upadek to zniechęcenie, zmęczenie, irytacja własną słabością i niekończącą się drogą.
Obyśmy nie dali się wciągnąć w narzekanie na Kościół, w zgorszenie grzechami ludzi, w zwątpienie w sens życia.

Stacja 8. JEZUS POCIESZA NIEWIASTY

Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle.

(Mt 10, 28)

Kościół niewiast płaczących nie zawsze nad tym, nad czym potrzeba.

Jezus zatrzymuje się przy każdej i posyła do swoich, nawraca na właściwą drogę, docenia czas poświęcony Jemu, troskę i ból bezradności.

Obyśmy płakali nad grzechami swoimi i naszych dzieci.

Stacja 9. JEZUS TRZECI RAZ UPADA

O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem: «Eloi, Eloi, lema sabachthani», to znaczy: Boże mój, Boże mój, czemuś Mnie opuścić?

(Mk 15, 34)

Jezus stał się bezradny wobec przemocy, zła i grzechu, ale wytrwał silny łaską Ojca.

Obyśmy wobec tego, co trudne, wobec ataków na Kościół z zewnątrz oraz własnych grzechów, wołali o ratunek do Boga, patrzyli w niebo, a nie na ludzi bezsilnych jak my.

Stacja 10. JEZUS Z SZAT OBNAŻONY

Ten zaś rodzaj złych duchów wyrzuca się tylko modlitwą i postem.

(Mt 17, 21)

Kościół, Mistyczne Ciało Chrystusa obnażone – widać grzechy, chciwość i nieczystość, nienawiść i kłamstwo, manipulacje i wykorzystywanie.

Obyśmy dostrzegli, że jedynym lekarstwem na to jest pokora i prawda, modlitwa i post.

Stacja 11. JEZUS DO KRZYŻA PRZYBITY

Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego.

(2 Tm 2, 13)

Choroba i śmierć to sposobność, aby współcierpieć z Jezusem.

Obyśmy przyjęli cierpienie za tych, którzy już się nie modlą, którzy zawiedzeni odchodzą z Kościoła, którzy się go wypierają.

Stacja 12. JEZUS NA KRZYŻU UMIERA

Z Jego przebitego boku wypłynęła krew i woda, i tam wzięty początek sakramenty Kościoła, aby wszyscy ludzie, pociągnięci do otwartego Serca Zbawiciela, z radością czerpali ze źródeł zbawienia.

(prefacja o Najświętszym Sercu Pana Jezusa)

Jezus umiera na krzyżu, ale żyje w Kościele, swoim Mistycznym Ciele.

Obyśmy kochali Kościół i uczestniczyli w jego życiu przez sakramenty.

Stacja 13. JEZUS Z KRZYŻA ZDJĘTY

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów.

(Mt 26, 26-28)

Zdjęcie z krzyża to jeszcze nie koniec. Ci, którzy zostali, teraz cierpią – samotni, smutni, opuszczeni. Jeszcze nie wiedzą, że będą posłani na krańce świata, by głosić zwycięstwo miłości nad cierpieniem i śmiercią.

Obyśmy z wiarą przyjęli od Jezusa w Kościele pokarm na czas trudny i niepewny.

Stacja 14. JEZUS DO GROBU ZŁOŻONY

Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr [czyli Skala], i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie.

(Mt 16, 18-19)

Złożenie do grobu ukochanego ciała to ciemność, samotność, zwątpienie, ale też nadzieja, zaufanie, cierpliwość – wiara, że to nie koniec. Jezus żyje w swoim Kościele przez wszystkie dni aż do skończenia świata.

Obyśmy pamiętali, że Kościół przetrwa, bo jest święty i Chrystusowy.